

kanal između kopna i otoka napunio lješinama konja i poginulih Turaka, mogoše turski konjanici preko njih prodrijeti i, porušivši meterize, provaliti u selo. Tridesetorici Otočana uspje preplivati Cetinu i spasiti glavu. Ostali svi, muško i žensko, biše poklani zajedno sa župnikom, osim nekoliko djevojaka i djece, koji biše poslani u Livno u roblje.¹²

Prije nego su se Turci približili Sinju, uđe u nju kršćanska vojska do 700 momaka, što redovitih vojnika što naših krajišnika, pod upravom gradskog providura Jurja Balbi. S njima je bio kao vojni zapovjednik Plonchet. Među braniteljima Sinja nalazili su se viđeniji cetinski poglavice: Šurić Frane, Vučković Bože, Grčić vitez Don Ivan, Grabovac Ante, Tomašević Jakov, Lovrić Mate, Žanković Nikola, Čulić Filip, Bresanić Petar, Gulić Ivan i drugi. S njima se u tvrđavu zatvori i poznati O. Pavao Vučković sa šestoricom drugih redovnika, noseći sa sobom čudotvornu sliku Gospe Sinjske, da im Majka Božja bude u pomoći za vrijeme opsade. Ostali OO. Franjevci, koji ne mogahu u tvrđavu, pribjegoše u Split, da ondje traže zaklonište. To je drugi dolazak OO. Franjevaca u Split.

Pregazivši Cetinu, Turci nijesu odmah udarili na Sinj. Došavši do Glavica, serašcer Čelić razdijeli vojsku na tri dijela: jedan posla niz Vrbu prema Drnišu, drugi na Vrliku; s trećim, najjačim imao je on udariti na Sinj. Ali pod Drnišem Turci biše loše sreće. S malom četom dočeka ih serdar Grgo Nakić i junački odbi. Odatle krenuše preko Kosova na Vrliku. Možda bi bili mirno prošli, jer nijesu imali bojnih sprava, da ih nijesu jogunasti Vrličani počeli izazivati. Treći dan, nakon što se odmoriše, natovariše ne-

¹² Izvorno svjedočanstvo general. providura Anđela Ema od 29. siječnja 1716, u kom pripovijeda o tome, nalazi se u arhivu u Šibeniku. Vidi također »Giornale del blocco e d'assedio« ili Dnevnik opsade sinjske tvrđave, koji se nalazi u arhivu sinjskog samostana. Ovaj dnevnik prvi je objelodanio u hrvatskom prijevodu Dr. O. Ivan Marković u spomenutom djelu »Sinj i njegovo slavlje«, str. 35—41. U sporednim stvarima nešto preinačen objelodanjen je god. 1885 u splitskom »Bollettino Archeologico«, str. 75—80. Dnevnik je napisao, po svoj prilici, neki časnik. Svakako nalazio se je u tvrđavi, dok su je Turci opsjedali, od početka do kraja. Isto svjedoči i Liber Archivalis Provinciae u Šibeniku i u Makarskoj; Matas, n. mj. 21; Zlatović, Franovci, 197; Monografije, 269, 293.